

“מרכאות”

מסמנות ציטוט או דיבור ישיר. דוד שלי אמר: “טוב שבאת”.

מסמנות שם של יצירה או מוסד. צפינו בהצגה “עוץ לי גוץ לי”.

מסמנות מילה במשפט שאינה משמשת במשמעותה הרגילה.

דוד שלי “חפר” כל הערב.

סיומני

פסיק,

מפריד את שם האדם אליו מופנים הדברים. חן, טוב שְׁבָאֵת.

מפריד קריאה. היָדָד, טוב שְׁבָאֵת!

מפריד בין פריטים ברשימה. בְּקֶרְתִּי אֶת הַדּוֹדִים שְׁלִי: שִׁי, אֹר וְגִיא.

פוסיק

נקודה.

באה אחרי משפט המציין עובדה או מצב.

אֶתְמוּל בְּקֶרְתִּי אֶת הַדּוֹדִים שְׁלִי.

סימן שאלה?

בא אחרי משפט שאלה.

מָתִי בְּקֶרְתִּי אֶת הַדּוֹדִים שְׁלָךְ?

סימן קריאה!

בא אחרי משפט קריאה או אחרי פועל בציווי.

לְכִי מֵיָד לְבַקֵּר אֶת הַדּוֹדִים שְׁלָךְ!

נקודתיים:

יבואו לפני ציטוט או דיבור ישיר.

אָמָא אָמָרָה: "בּוֹאִי נְבַקֵּר אֶת הַדּוֹדִים שְׁלָךְ".

יבואו לפני פירוט.

בְּקִרְתִּי אֶתְמוֹל אֶת הַדּוֹדִים שְׁלִי: שֵׁי וְגִיא.

“מַרְכָּאוֹת”

מְסַמְנֹת צִיטוֹט אוּ דִיבּוּר יְשִׁיר. דִּד שְׁלִי אָמַר: “טוֹב שְׁבָאת”.

מְסַמְנֹת שֵׁם שֶׁל יְצִירָה אוּ מוֹסָד. צְפִינוּ בַּהֲצָגָה “עוֹץ לִי גוֹץ לִי”.

מְסַמְנֹת מִיכָה בְּמִשְׁפָּט שְׂאִינָה מְשַׁמֶּשֶׁת בְּמִשְׁמְעוֹתָה הַרְגִילָה.

דִּד שְׁלִי “חֶפֶר” כָּל הָעָרֵב.

סוּיַמְעַנִּי

פִּסְיִק,

מִפְּרִיד אֶת שֵׁם הָאָדָם אֵלָיו מוֹפְנִים הַדְּבָרִים. חֵן, טוֹב שְׁבָאֵת.

מִפְּרִיד קְרִיאָה. הַיָּדָד, טוֹב שְׁבָאֵת!

מִפְּרִיד בֵּין פְּרִיטִים בְּרִשְׁמָה. בְּקֶרְתִּי אֶת הַדּוּדִים שְׁלִי: שִׁי, אֹר וְגִיא.

פּוּסְיוֹק

נְקוּדָה.

בָּאָה אַחֲרֵי מְשֻׁפֵּט הַמְצִיין עוֹבְדָה אוּ מַצָּב.

אֶתְמוּל בְּקֶרְתִּי אֶת הַדּוֹדִים שְׁלִי.

סִימָן שְׂאֵלָה?

בָּא אַחֲרֵי מְשֻׁפֵּט שְׂאֵלָה.

מְתִי בְּקֶרְתִּי אֶת הַדּוֹדִים שְׁלִי?

סימן קריאה!

בא אחרי מנשפט קריאה או אחרי פועל בציווי.

לכי מיד לבקר את הדודים שלך!

נקודתיים:

יבואו לפני ציטוט או דיבור ישיר.

אמא אמרה: "בואי לבקר את הדודים שלך".

יבואו לפני פירוט.

בקרתי אתמול את הדודים שלי: שי וגיא.